

Deputaatschap Man Vrouw in de Kerk (MViK), najaar 2017

Toelichting besluiten GS Meppel 2017 over Man, Vrouw en Ambt

Hoe interpretere je de besluiten van de GS en hoe ga je ermee aan het werk?

De nieuwe deputaten Man Vrouw in de Kerk (MViK) kregen van de GS Meppel o.a. de volgende opdrachten mee:

1. de besluiten over het samen dienen van mannen en vrouwen toelichten in plaatselijke kerken en classes;
2. materiaal verzamelen en ontwikkelen ten dienste van het bezinningsproces in plaatselijke kerken en classes.

Deze toelichting wil behulpzaam zijn om de besluiten te interpreteren. Wat zeggen ze wel, wat zeggen ze niet? Hoe ermee om te gaan?

Toelichting GS-besluiten MVEA

De GS Meppel 2017 besloot uit te spreken dat er Schriftuurlijke gronden zijn om naast mannen ook vrouwen te roepen tot de dienst van diaken, ouderling en predikant.

De besluiten komen soms vrij massief over als een eenduidige openstelling van alle ambten voor vrouwen. Maar er is meer gezegd en het ligt genuanceerder.

De synode heeft besloten de kerken allereerst op te roepen om zorgvuldige vormen te vinden voor het optreden van mannen en vrouwen in niet-ambtelijke diensten (besluit 2).

Dit geeft vorm aan waardering en erkenning van door de Geest gegeven mogelijkheden aan vrouwen, die zij op vele manieren in de gemeenten inzetten. Besluit 3 houdt de mogelijkheid in dat vrouwen (en mannen!) wel kunnen worden aangesteld in de verschillende taakvelden, maar niet direct in de ambten. Wanneer gekozen wordt voor een mannelijke kernkerkenraad waar een eindverantwoording ligt, kan hij met deze vrouwen en mannen samenwerken.

Verder verwoorden de besluitteksten dat náást de visie dat (bepaalde) ambten aan mannen zijn voorbehouden op grond van Schriftuurlijke argumentatie, er óók ruimte is voor de visie dat vrouwen tot deze ambten kunnen worden geroepen.

De besluiten zijn dus niet bedoeld om de 'klassieke' visie dat dit niet kan af te wijzen. Wel zijn ze een erkenning dat velen die vóór de vrouw in het ambt zijn dat op een integere bijbelse manier willen doen.

De besluiten zijn dus niet het eind van het gesprek. In Besluit 7 worden de kerken opgeroepen om zelf te bepalen of en zo ja op welke wijze en wanneer ze in de lijn van deze besluiten willen handelen, en daarvoor een bezinningsproces te doorlopen. Is er draagvlak in de gemeente voor openstelling van de ambten voor zusters? Voelen vrouwelijke gemeenteleden zich geroepen tot een ambt? Hoe hier verder praktisch mee om te gaan? De besluiten geven ruimte dit per afzonderlijk ambt te bezien.

En in Besluit 8 klinkt de oproep zich nader te bezinnen op de vraag hoe recht kan worden gedaan aan de verschillen tussen man en vrouw in de vervulling van taken en ambten in de gemeente.

Feitelijk zijn de besluiten wel rechtsgeldig: zusters toelaten tot de ambten is mogelijk. Of en wanneer we daartoe willen overgaan is ook een kwestie van zorgvuldig afwegen en zoeken naar de vrede voor de kerk van Christus.

Er is gebeden in de kerken en op de GS, er is hard gestudeerd en gewerkt, en nu liggen deze besluiten er. Je kunt er van alles van vinden, want het is mensenwerk. En toch is dit werk omringd geweest door gebed in de kerken en op de vergaderingen zelf. Kunnen wij daarom nu op één of andere manier verder gaan in het vertrouwen dat God ons hierin leidt met zijn genade, Woord en Geest?

Dat is nog niet zo eenvoudig omdat de besluiten best een heel grote verandering laten zien. Dat de ambten aan mannen zijn voorbehouden is lange tijd de visie geweest in onze kerken en daarin kreeg het geloof vorm dat God wil dienen en gehoorzamen naar zijn Woord. Deze visie onderscheidde ons van andere kerken. Kortom, wat er nu gebeurt raakt aan de vertrouwde inrichting van ons kerkelijk leven vanuit doorleefd geloof.

De besluiten geven sommige kerkleden veel pijn en verdriet, ze vragen zich af of de Bijbel nog gezag heeft in onze kerken.

Deze geluiden zijn ook gehoord op de Synode.

Tegelijk laat de Synode ook een afspiegeling zien van een beweging in de kerken, dat een groeiend aantal kerkleden ruimte ziet voor de vrouw in het ambt. Er is veel over gepubliceerd in boeken, artikelen en blogs, de GS heeft zich er sinds 2005 mee bezig gehouden en de besluiten van deze GS zijn een onderdeel in dit proces. Daaraan vooraf ging een uitgebreid onderzoek van deputaten naar een schriftuurlijke visie op dit thema. Velen zijn oprecht blij met de ruimte die er nu is om de gaven die de Heilige Geest ook aan vrouwen geeft, te mogen inzetten in de gemeente.

We kunnen ook waarnemen dat velen er onverschillig instaan en eigenlijk geen idee hebben wat bijbelse gegevens over MV betekenen in onze tijd.

We mogen gerust vaststellen dat dit ook een heel pittig thema is om überhaupt een mening over te vormen. Je hebt te maken met bijbelse, kerkhistorische, theologische, sociaal-culturele en psychische aspecten.

Het nieuwe deputaatschap wil graag meewerken aan de bezinning in de kerken in lijn met de oproep die namens de GS in een begeleidende brief bij de besluiten is uitgesproken:

“om de besluiten die zij heeft genomen en de bijbehorende gronden bij een geopende bijbel voor Gods aangezicht zorgvuldig te overwegen.”

Met het oog op verschillende meningen en praktijken rond MVEA “wil de synode een appel doen op de kerken en haar leden om elkaar, ook bij verschil van mening op dit punt, te blijven aanvaarden (Rom. 15:7). Laten we gehoor geven aan het appel van de apostel Paulus om de eenheid die de Geest ons in Christus geeft, te bewaren door de samenbindende kracht van de vrede (Ef. 4:3).”